

**UCHWAŁA NR XXIX/225/16
RADY MIASTA KOŚCIERZYNA**

z dnia 18 maja 2016 r.

w sprawie nieuwzględnienia wezwania do usunięcia naruszenia interesu prawnego

Działając na podstawie art. 18 ust. 1 w związku z art. 101 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. 2016 r., poz. 446 z późn. zm.) Rada Miasta Kościerzyna, na wniosek Przewodniczącego Rady Miasta uchwała, co następuje:

§ 1. Rada Miasta Kościerzyna nie uwzględnia wezwania do usunięcia naruszenia interesu prawnego poprzez uchylene w całości uchwały Nr LXVI/511/10 Rady Miasta Kościerzyna z dnia 3 listopada 2010 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w północnej części miasta między trakcją kolejową do Chojnic, a trakcją kolejową do Gdyni.

§ 2. Uchwała podlega doręczeniu Wojewodzie Pomorskiemu oraz osobom wzywającym do usunięcia naruszenia.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Kościerzyna.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta
Kościerzyna

Teresa Preis

Uzasadnienie

W dniu 25 kwietnia 2016 r. do Rady Miasta Kościerzyna wpłynęło wezwanie do usunięcia naruszenia prawa wywołanego uchwałą Nr LXVI/511/10 z dnia 3 listopada 2010 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w północnej części miasta między trakcją kolejową do Chojnic, a trakcją kolejową do Gdyni, oraz granicami miasta.

Wezwanie to należy rozpatrzyć w trybie art. 101 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, który stanowi w ust. 1: „Każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może - po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia - zaskarżyć uchwałą lub zarządzenie do sądu administracyjnego”.

Po wnikliwym przeanalizowaniu zarzutów zawartych w wezwaniu dotyczącym żądania uchylecia w całości uchwały Nr LXVI/511/10 Rady Miasta Kościerzyna z dnia 3 listopada 2010 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w północnej części miasta między trakcją kolejową do Chojnic, a trakcją kolejową do Gdyni, oraz granicami miasta, Rada Miasta Kościerzyna postanawia wyrazić negatywne stanowisko w przedmiocie uwzględnienia wezwania do usunięcia naruszenia ich interesu prawnego z uwagi na poniższe.

Wzywający do usunięcia naruszenia prawa wskazał na:

1) Istotne naruszenie trybu sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w szczególności:

a) nierozpatrzenie uwag zgłoszonych do projektu planu miejscowego,

b) nieprecyzyjne oznaczenie w załączniku graficznym do uchwały granic oddzielających poszczególne obszary, a w szczególności nieprecyzyjne, oznaczenie granic zieleni izolacyjnej położonej na działkach 46 i 47 obręb 01 miasta Kościerzyna,

2) Naruszenie zasad sporządzenia planu miejscowego w szczególności:

a) przekroczenie granic władztwa planistycznego w tym poprzez naruszenie zasady proporcjonalności oraz równości wobec prawa, prowadzące do naruszenia prawa własności przysługującego właścicielowi działki nr 46 w obrębie 01 miasta Kościerzyna, a tym samym naruszenie art. 21 ust. 1 (*Art. 21. 1. Rzeczpospolita Polska chroni własność i prawo dziedziczenia*) i art. 64 ust. 1 (*1. Każdy ma prawo do własności, innych praw majątkowych oraz prawo dziedziczenia*) i 3 (*Własność może być ograniczona tylko w drodze ustawy i tylko w zakresie, w jakim nie narusza ona istoty prawa własności*. Konstytucji RP, jak również art. 6 ust. 1 Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności sporządzonej w Rzymie 4 listopada 1950 r (Dz. U. z 1993 Nr 61, poz. 284 ze zm.),

b) nieuwzględnienie w toku sporządzenia uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wymagań o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym tj. w szczególności walorów ekonomicznych przestrzeni oraz prawa własności przysługującego właścicielom nieruchomości objętych planem, co w konsekwencji doprowadziło do niespełnienia celów zagospodarowania, a także naruszenie praw i wolności obywateli oraz innych wartości chronionych prawem.

Odnosząc się do zarzutu o naruszenie trybu sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w odniesieniu do uchwalonego zgodnie uchwałą Nr LXVI/511/10 Rady Miasta Kościerzyna z dnia 3 listopada 2010 r. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w północnej części miasta między trakcją kolejową do Chojnic, a trakcją kolejową do Gdyni oraz granicami miasta należy stwierdzić, że opracowanie planu odbyło się w oparciu o zasady określone w art. 17 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i na żadnym etapie nie nastąpiło naruszenie trybu jego sporządzenia.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 u.p.z.p. kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym m.in. uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, należy do zadań własnych gminy. Plan miejscowy natomiast w swojej istocie jest narzędziem, które ma narzucać sposób kształtowania zagospodarowania przestrzennego. Dodatkowo należy stwierdzić jednoznacznie, że zgodnie z art. 6 ust. 1 u.p.z.p. ustalenia planu miejscowego, które jednocześnie nie mogą naruszać kierunków zagospodarowania wyznaczonych w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości. Tak też dzieje się w przypadku terenów stanowiących własność wzywającego do usunięcia naruszenia prawa. W planie wprowadzono zatem zgodnie z ustawowymi

wymogami szereg ustaleń, które należy brać pod uwagę przy zagospodarowaniu swojej nieruchomości.

Duża część złożonych wniosków oraz uwag do planu miejscowego została przez burmistrza uwzględniona i wprowadzona do treści projektu planu. Jedynie w przypadkach ewidentnej kolizji z ważnym celem publicznym (np. drogi, podstawowy układ zieleni miejskiej, czy strefa ochrony ujęcia wody) albo na skutek ograniczenia uciążliwości istniejącego zakładu wprowadzono ograniczenia w zagospodarowaniu danych nieruchomości. Każdorazowe rozstrzygnięcie było podejmowane w sposób indywidualny, po przeprowadzeniu wnikliwych analiz w celu uniknięcia bądź zminimalizowania stopnia ograniczenia interesów indywidualnych. Ustalona powierzchnia terenów budowlanych jest wynikiem uwzględnienia w bardzo szerokim zakresie zarówno walorów ekonomicznych przestrzeni, jak i prawa własności. Podnieść należy, iż wzywający do usunięcia naruszenia prawa jako właściciel działek 45/2 i 46, obręb 1 miasta Kościerzyna i jednocześnie jako właściciel istniejącego zakładu produkcyjnego „Małe Elektrownie Wodne” po podjęciu uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego obejmującego m.in. teren działki 46 wnosił o „utrzymanie dotychczasowej funkcji, to znaczy siedliska istniejącego bez prawa zabudowy”. Wbrew jego twierdzeniom inne jego wnioski na etapie opracowania planu nie były składane. To na działkach wzywającego do usunięcia naruszenia prawa, zwłaszcza biorąc pod uwagę aspekty ekonomiczne, dopuszczono istniejące funkcje przemysłowe z możliwością nowej zabudowy. Jednocześnie wprowadzono linie zabudowy oraz narzucono dla tego obszaru, oznaczonego odpowiednio na rysunku planu, na działce 46, lokalizację pasa zieleni w formie biogrup tj. zwartych grup drzew i krzewów, gatunków odpowiednich geograficznie i siedliskowo, pełniących funkcje zieleni izolacyjnej o szerokości 10 m. Zieleń ta miała stanowić strefę buforową, izolację między planowaną funkcją mieszkaniowo usługową, a istniejącym zakładem produkcyjnym. Nadmienić należy, iż obszar działki 46 w chwili opracowywania planu miejscowego w zdecydowanej większości był zadrzewiony. Uchwalony plan miejscowy przewidywał możliwość rozbudowy istniejącego zakładu, nakładając jedynie obowiązek zachowania 10 m pasa zieleni izolacyjnej, zlokalizowanego przy południowej granicy działki 46. Podkreślić należy, że hala produkcyjna, zlokalizowana, jak podaje wzywający do usunięcia naruszenia prawa, w odległości 5,08 metra od granicy z sąsiednią działką 47, została wybudowana po uchwaleniu planu, niezgodnie z jego ustaleniami.

Odnosząc się w szczególności do zarzutu nierozpatrzenia zgłoszonych do projektu planu uwag należy stwierdzić, że wszystkie zgłoszone w ustawowym terminie uwagi zostały rozpatrzone przez Burmistrza Miasta. Należy w tym miejscu zwrócić uwagę, że uwagami, które burmistrz ma obowiązek rozpatrzyć są uwagi złożone w trakcie wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu oraz wniesione w terminie określonym w ogłoszeniu o wyłożeniu, ale nie krótszym niż 14 dni po zakończeniu wyłożenia projektu planu. Do omawianego projektu planu uwagi można było składać przez okres 14 dni po wyłożeniu projektu planu miejscowego do publicznego wglądu. Zgodnie z art. 17 pkt. 12 u.p.z.p. burmistrz rozpatruje tylko uwagi zgłoszone w w/w terminie. Projekt planu wyłożony był do wglądu publicznego w dniach 03.09.2010 do 24.09.2010 r. W dniu 23.09.2010 r. odbyła się dyskusja publiczna nad rozwiązaniami przyjętymi w projekcie planu miejscowego. Termin składania uwag upłynął z dniem 08.10.2010 r. Wzywający do usunięcia naruszenia prawa w przewidzianym terminie nie złożył żadnej uwagi. Natomiast powołuje się na wniosek złożony w dniu 3 września 2007 r., przy czym wniosek ten nie został złożony w ustawowym terminie, a ponadto dotyczył on woli wzywającego do usunięcia naruszenia prawa, jak i pozostałych mieszkańców przy ul. Wiejskiej 8, aby pozostawić ich grunty bez zmian. Prosimi o pozostawienie jak dotychczas, to znaczy siedliska istniejącego bez prawa rozbudowy. Podobnej treści wniosek wpłynął do tut. Urzędu 11.09.2006 r.

Po rozpatrzeniu złożonych w terminie uwag zgodnie z art. 17 pkt. 14 burmistrz przekazał Radzie Miasta projekt planu miejscowego wraz z listą nieuwzględnionych uwag wraz z uzasadnieniem ich odrzucenia, o których mowa w pkt. 11 ustawy.

Ważne jest to, że Rada Miasta Kościerzyna rozpoznawała wszystkie uwagi nieuwzględnione przez burmistrza.

Niezasadny jest zatem zarzut jakoby Rada Miasta Kościerzyna błędnie głosowała nad rozpoznaniem uwag. Załącznik nr 2 do planu miejscowego obejmuje szczegółowo opisane poszczególne uwagi i w sytuacji, w której w czasie sesji Rady Miasta żaden z radnych nie zabierał głosu w sprawie uwag, dopuszczalne było przegłosowanie wszystkich uwag jednocześnie, przyjmując tym samym sposób rozstrzygnięcia uwag nieuwzględnionych zgodnie z projektem dokumentu. Można wskazać, że było to zasadne, ponieważ w razie innego stanowiska Rady Miasta co do uwag należałoby przełożyć na późniejszy termin głosowanie nad planem miejscowym (właśnie ze względu na uwzględnienie którejs z uwag). Ponadto radni otrzymali przed terminem sesji projekt uchwały, omawiali go na komisjach stałych, a więc powinni wiedzieć o proponowanym sposobie załatwienia nieuwzględnionych przez burmistrza uwag (tak w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie WS II SA/Kr 817/11).

Należy również podkreślić, że potwierdzeniem faktu prawidłowości przeprowadzenia procedury planistycznej jest uznanie przez Wojewodę Pomorskiego, iż podjęta uchwała jest zgodna z prawem. Nie może, zatem być mowy o naruszeniu trybu sporządzania planu, bowiem uchwała została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego w dniu 11 lutego 2011 r. i w dniu 26 lutego 2011 r. weszła w życie.

W odniesieniu do zarzutu o nieprecyzyjnym rozgraniczeniu terenów o różnym przeznaczeniu, w tym w szczególności oznaczenia granic terenu zieleni izolacyjnej podkreślić trzeba, że zgodnie z ustaleniami § 16 ust. 3) lit. c) obowiązującego planu miejscowego dla terenu 02.MU (w granicach, którego położona jest działka nr 46) i dla obszaru oznaczonego odpowiednio na rysunku planu obowiązuje lokalizacja zieleni w formie biogrup tj. zwartych grup drzew i krzewów, gatunków odpowiednich geograficznie i siedliskowo, pełniący funkcje zieleni izolacyjnej o szerokości 10m. Na załączniku graficznym nr 1 do uchwały, odpowiednim symbolem oznaczone jest miejsce lokalizacji pasa zieleni, która ma stanowić izolację między planowaną funkcją mieszkaniowo usługową, a istniejącym zakładem produkcyjnym. Załącznik graficzny obowiązującego planu wskazuje to miejsce jednoznacznie - pas zieleni izolacyjnej jest położony w granicach działki nr 46. W oznaczonym miejscu mają się znaleźć (obowiązkowo) zwarte grupy drzew i krzewów, gatunków odpowiednich geograficznie i siedliskowo, które mają pełnić strefę buforową pomiędzy istniejącą funkcją produkcyjną, a planowanymi terenami mieszkaniowo usługowymi.

Załącznik graficzny sporządzony jest na kopii mapy pozyskanej z państwowego zasobu geodezyjno-kartograficznego w skali 1:1000. Na mapie tej znajdują się m.in. granice działek, jak również wszystkie inne elementy zarówno terenowe jak i stanowiące zagospodarowanie terenu, które na mapie do celów planistycznych muszą być ujęte.

Należy również podkreślić, że zgodnie z zapisami obowiązującego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Kościerzyna omawiany teren określony jest, jako obszar zabudowy mieszkaniowo usługowej. To, zatem w celu zachowania istniejącego zakładu przemysłowego i ewentualnej możliwości jego rozwoju wprowadzono odpowiednie zapisy w obowiązującym planie, ale jednocześnie uznając, że powinien on być odizolowany od funkcji mieszkaniowych (wskazanych w studium, jako docelowe dla tego terenu) wprowadzono obowiązek lokalizacji zieleni izolacyjnej w postaci biogrup na granicy działki na której funkcjonuje zakład produkcyjny.

W odniesieniu do zarzutów o naruszenie zasad sporządzenia planu miejscowego w szczególności przekroczenie granic władztwa planistycznego w tym poprzez naruszenie zasady proporcjonalności oraz równości wobec prawa, a także nieuwzględnienie w toku sporządzenia planu miejscowego wymagań, określonych w art. 1 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym tj. walorów ekonomicznych przestrzeni oraz prawa własności przysługującego właścicielom nieruchomości objętych planem, nie można zgodzić się z takim stwierdzeniem.

Należy bowiem podkreślić, że na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, tak jak wspomniano wyżej, w tym m. in. uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, należy do zadań własnych gminy.

Plan miejscowy natomiast w swojej istocie jest narzędziem, które ma narzucać sposób kształtowania zagospodarowania przestrzennego. Dodatkowo należy stwierdzić jednoznacznie, że zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ustalenia planu miejscowego, które jednocześnie nie mogą naruszać kierunków zagospodarowania wyznaczonych w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości. Tak też dzieje się w przypadku terenów stanowiących własność wzywającego do usunięcia naruszenia prawa.

W planie wprowadzono zatem zgodnie z ustawowymi wymogami szereg ustaleń, które należy brać pod uwagę przy zagospodarowaniu swojej nieruchomości. Jednocześnie w żadnym razie nie można zgodzić się z twierdzeniem wzywającego do usunięcia naruszenia prawa, że ustalenia planu miejscowego naruszają:

- 1) prawo do sprawiedliwego i publicznego rozpatrzenia jego spraw w rozsądnym terminie przez niezawisły i bezstronny sąd, (art. 6 ust. 1 Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności)
- 2) ochronę własności i innych praw majątkowych i prawa dziedziczenia art. 21 i art. 64 ust. 1 i 3 (Konstytucji RP),

Tym samym brak jest podstaw do podnoszenia, iż doszło do naruszenia zasady proporcjonalności oraz równości obywateli wobec prawa.

Ustalenia planu nie naruszają w żaden sposób prawa do sprawiedliwego i publicznego rozpatrzenia jego spraw w rozsądnym terminie przez niezawisły i bezstronny sąd (art. 6 ust. 1 Europejskiej konwencji o ochronie praw

człowieka i podstawowych wolności), ani prawa ochrony własności i innych praw majątkowych i prawa dziedziczenia (art. 21 i art. 64 ust. 1 i 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej), tym samym brak jest podstaw do podnoszenia, iż doszło do naruszenia zasady proporcjonalności oraz równości obywateli wobec prawa. To właśnie w myśl linii orzeczniczej, na którą powołuje się wzywający do usunięcia naruszenia prawa, chcąc znaleźć kompromis pomiędzy interesem społecznym i interesem indywidualnym, a także respektując zasadę równości obywateli wobec prawa wprowadzono m.in. dla działki 46 będącej własnością wzywającego do usunięcia naruszenia prawa, możliwość zachowania funkcji dla istniejącego zakładu produkcyjnego, a nawet jego rozwoju, wprowadzając jednakże pewne ograniczenia w ustaleniach tekstowych i graficznych planu miejscowego. Ograniczenia te wynikają przede wszystkim z obowiązku lokalizacji pasa zieleni izolacyjnej o szerokości co najmniej 10 m, która ma pełnić strefę buforową pomiędzy istniejącą funkcją produkcyjną, a planowanymi terenami mieszkaniowo-usługowymi. Wbrew twierdzeniom wzywającego do usunięcia naruszenia prawa, pozbawione zasadności, racjonalności i sprawiedliwości byłoby podzielenie strefy zieleni izolacyjnej pomiędzy obie graniczące działki tj. działkę 46 i 47, bowiem przeznaczenie działki 47 na cele mieszkaniowo-usługowe nie wpływa negatywnie na działkę 46, na której dopuszczono istniejące funkcje przemysłowe. Przeciwnie, istniejący zakład produkcyjny może negatywnie oddziaływać na tereny sąsiednie.

Reasumując stwierdza się, że podjęta przez Radę Miasta Kościerzyna uchwała w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w północnej części miasta między trakcją kolejową do Chojnic, a trakcją kolejową do Gdyni oraz granicami miasta nie narusza żadnych zasad sporządzenia planu miejscowego, jak również obowiązującego prawa. Nie daje się również podstaw do twierdzenia, że ustalenia planu naruszają interes prawny właścicieli terenów objętych planem.